

4. Обстановка творчого співчуття, проявляється в безумовній допомозі всього колективу, коли кожен ставить себе на місце того, хто зараз творить і подумки творить разом із ним. Ці «добрі очі» присутніх дуже допомагають розкриттю творчих можливостей кожного виконавця. Непогано привчити до висловлювання схвалень при успішному виконанні невдалого раніш завдання, оскільки заохочення товаришів по роботі і керівника вселяє впевненість і сприяє закріпленню творчого стану. Зрозуміло, тут потрібні такт і міра, як, втім, і в усій роботі педагога.

Після ознайомлення з основними завданнями театального навчання після того, як весь колектив вирішив по-серйозному присвятити себе відповідальній навчальній роботі, можна перейти до послідовного практичного освоєння основних законів сценічної творчості актора, тобто - **ФОРМУВАННЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ ТА АКТОРСЬКОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ В МИСТЕЦЬКОМУ ПРОСТОРІ.**

Кочержук Д.В. – заступник завідувача
кафедри музичного мистецтва,
ПЗВО «Київський міжнародний університет», здобувач
третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти
Інституту мистецтвознавства,
фольклористики та етнології
ім. М. Т. Рильського НАН України

Звукозапис української популярної музики як ціннісна парадигма аудіотворів XXI століття

Музичне мистецтво як предмет творчого, наукового та педагогічного спрямування цікавить багатьох як професійних музик, так і талановитих аматорів. Природно, що здобувачі вищої освіти вирішили поєднати своє життя з конструктивно-фаховим спрямуванням та постійно знаходитися в пошуках

оптимальної (професійної) освіти. Одні учні обирають практичний напрям (виконавство, спів, гра на музичному інструменті), інші відчують хист до ґрунтовних наукових розвідок, треті стають вправними педагогами, решта – моделюють та знаходять компромісні рішення у поєднанні декількох наближених галузевих сфер та отримують профільну освіту за кількома спеціальностями (виконавець-звукорежисер, інструменталіст-звукоінженер, продюсер-технолог та ін.)

Сучасна модель освітнього процесу зорієнтована на впровадження практик видатних майстрів галузі популярної музики. Майстер-класи, колоквиуми, відкриті конференції надають молодим спеціалістам можливість отримати загальне враження від їх майбутньої профільної справи.

У ХХІ ст. ціннісною парадигмою в ракурсі поп-музики постала індустрія звукозапису. На основі аудіо мистецтва корелюється фаховість здобувачів освіти, зокрема серед здобувачів другого та третього освітньо-наукового та творчого обсягу. Саме сфера звукозапису стала композиційним фактором накопичення фонограм, створення джерельної бази (артефактів), поступеневого укомплектування виконавської майстерності (згідно з навчальними планами освітніх дисциплін, розрахованих на 4 роки навчання, відповідно по 60 кредитам ЄКТС), формування дискографічних джерел (тут вже принагідним є базис творів для студентів-випускників задля їх творчого портфоліо)¹.

Варто звернути увагу, як значна кількість закладів вищої освіти моделює навчальні освітні компоненти до вивчення фахових предметів. На нашу думку, особливої уваги заслуговує вивчення дисциплін, безпосередньо пов'язаних з аудіовізуальним простором. Такі профільні предмети як: «звукорежисура», «студійний практикум (вокальний та

¹ На основі аналізу ОПП різних закладів вищої освіти: студенти 4 курсу (бакалаврат) та здобувачі вищої освіти 5 курсу (магістранти) під час захисту творчого проекту (підсумкової атестації) повинні організувати записи 6-8 творів для формування портфоліо, призначеного для стейкхолдерів-роботодавців.

інструментальний)», «інформаційно-комунікаційні технології мистецької галузі», «режисура музичного номеру», «репертуарна політка у вокально-інструментальній творчості», «сучасні музичні технології», «аранжування», «виконавська майстерність» плекають загальний рівень професійних компетентностей майбутніх фахівців. Дана особливість зазначених принципів і підходів зосереджена на створенні та інтерпретації музичної продукції, із застосуванням об'єктивних законів формування і генезису теорії, історії та практики професійного музичного мистецтва.

Окрім цього, всі ті компоненти здатні запрограмувати розв'язування складних спеціалізованих завдань і вирішити творчо-практичні проблеми у галузі музичної практики, що буде здійснено під час навчання. Попередньо, названі нормативні складники передбачають застосування систем інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, педагогіки та виконавства. У підсумку така діяльність буде характеризуватися здібностями виконавця користуватися усіма приналежними здобутками професійного мистецтва (музичного, аудіовізуального, технічного, математичного) у майбутньому творчому зростанні.

Окремим аспектом є те, що під час навчання, здобувач вищої освіти формує для себе інтегральні компетентності. Ця модель спонукає студента (-ів) до: здатності щодо абстрактного мислення, аналізу інформації та її синтезу, застосовування набутих знань у практичних творчо-наукових дослідках, вміння працювати автономно, здатність до правил зберігання та унормування моральних, культурних, наукових цінностей, а також досягнення фахового рівня на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство, у розвитку техніки та технологій тощо.

Нагальною проблемою для випускників є формування творчо-наукової траєкторії освіти. Саме в цьому векторі звукозапис постає як провідник до концептуального рішення отримання всіх здобутків у сфері вищої освіти для

спеціальностей мистецького профілю. На початку ХХІ ст., ЗВО² розпочали вдосконалення освітнього процесу за такими фаховими програмами як: 021 «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво», 022 «Дизайн», 023 «Хореографія», 025 «Музичне мистецтво», 026 «Сценічне мистецтво». Найбільші пертурбації, під впливом сучасних технологій, відбулися у таких напрямках освіти як музична та аудіовізуальні галузі. Значна роль відводилася вивченню потоків розвитку шоу-бізнесової діяльності, вдосконалювалися прерогативи популярної музики, а значить – творча освіта потребувала вдосконалення.

З появою телевізійного мовлення (цифрового) та інтернет-ресурсів, можливості створити власний мистецький продукт не виникало багато зусиль у професійні практики. Молодь активно впроваджувала стилізовані види вокального та інструментального виконавства за спрощеним варіантом дистриб'юції власних творів – всі охочі (аматори) зосереджувалися до швидкої популяризації поширеного продукту. Тож, 2000 роки – це відлік часу, коли заклади освіти стали запроваджувати нові правила розвитку та покращення мистецьких спеціальностей, паралельно створивши модернізовані та вдосконалені спеціалізації.

Поява різноманітних спеціальностей закріпила професійний розвиток напрямів як «естрадний, джазовий, рок співи»³. Паралельно з цим, науково-педагогічні та, зокрема – творчі працівники розуміли особливі умови розвитку даного напрямку на сучасному етапі, що потребували активних розвідок, компіляції⁴ та вдосконалення. Таким чином

² До 2019 року відбулася реструктуризація назви ВНЗ – вищий навчальний заклад на аббревіатуру ЗВО (заклад вищої освіти)

³ У 2022 році, заклади вищої освіти відкидають стереотипи радянського періоду, змінюючи назви термінів та понять, згідно правилам вжитку слів на основі практики шоу-бізнесу західних країн (естрадний спів – популярний спів або мистецтво).

⁴ Поєднання декількох спеціальностей із запозиченням найкращих дисципліни до освітньої програми.

мистецтво «естрадного (популярного) співу» було вдосконалено іншими видами творчих спрямувань, окрім цього вдосконалившись/збагатившись і такими освітніми компонентами, що були запозиченими з галузей знань 02 «Культура і мистецтво» (менеджмент соціокультурної діяльності; образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація; інформаційна, бібліотечна та архівна справа), 03 «Гуманітарні науки» (релігієзнавство; філософія; культурологія; філологія), 08 «Право» (міжнародне право: авторські та суміжні права), 12 «Інформаційні технології» (інженерія програмного забезпечення; комп'ютерні науки та інформаційні технології; кібербезпека), 23 «Соціальна робота» (соціальне забезпечення⁵).

Парадигма аудіотворів ХХІ ст. як ціннісний аспект звукозапису в галузі музичного мистецтва, нині, компілює в собі всі необхідні види творчості. Стандарти вищої освіти прагматично укомплектували всі необхідні спеціальні та фахові компетентності, які засвідчували програмні результати навчання. Модифікація навчальних дисциплін та їх запозичення з інших освітніх програм – вдалий експеримент ХХІ ст., створивши значні умови до правил сьогодення українського шоу-бізнесу, який послуговується не лише моделлю професійного навчання в галузі музичного мистецтва, але й мотивує сучасних артистів до ускладнених умов ринку мультимедіа. Саме такі аспекти визначають можливість запозичити з інших освітніх програм нормативні дисципліни для роботи аудозаписної (звукозапис) та менеджментської (цифрової) практик.

⁵ В якості «соціальне забезпечення» ключовий вектор здійснено на рішення впливу того чи іншого твору мистецтва на соціальну поведінку слухачів, їх дію на оточуючих, корелюються образно-психологічним підтекстом композиції на здійснення тих чи інших вчинків.